

έπειργκασίαν αύτοῦ ἀνυθέσῃ εἰς ἄνδρα λόγιον καὶ περὶ τὴν τοιαύτην ἐνασχάλησιν ἀρμόδιον.

Τὴν ὑδέτην ταύτην ἦν προβάλλω διὰ τῆς Παρδώρας εἰς τὸ φιλόμουσον κοινὸν οὐκ ὅλιγος νομίζω θέλουσιν ἀποδεχθῆ καὶ ἐπιδοκιμάσει. Κολακεύομαι δὲ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος διτὶ ἡ τοιαύτη πραγματοποίησι; θέλει γενῆ οὐ μόνον ἀναγκαῖου καλοῦ πάροχος, ἀλλὰ καὶ μελλόντων κοινωνικῶν ὥρελημάτων πρόξενος. Τίς, τῷ δόντι, ἀγαπῶν τὰ γράμματα καὶ τὴν πρόσοδον τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας δὲν θέλει προθύμως ἀγοράσει τὰ πονήματα τοῦ Ζελακώστη ἀδεδομένα εἰς τόμον φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον; Τίς, εἴγε τὸ καλὸν παράδειγμα τοῦτο δοθῆ, δὲν θέλει εὐχηθῆ νὰ ἔδῃ δημοσιεύσθεντα τὰ "Ἀπαντά τοῦ Διονυσίου Σελωμοῦ, τὴν ἔμμετρην μετάφρασιν τῆς Αἰνειάδος, τοῦ Βιργιλίου ὑπὸ τοῦ Ἱακώβου 'Ριζού 'Ραγκαβῆ, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐπικήν, ὡς ἡκουσα, διηγησιν τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοικῦτα ἄλλα δύσιν κληροδοτήματα λογίων ἀποθηκνόντων, καίμενα ἐν γωνίᾳ καὶ παραβύστω;

'Αλλὰ πρὸς ἀσφαλεστέραν εὑόδωσιν τῶν τοιούτων ἔθνωρελῶν ἔργων ὁφείλεται καὶ ἡ τῆς Κυθερίνησεως πρόθυμος συνδρομὴ καὶ ἀθηναῖς, καὶ ἡ τῆς Πρυτανείας τοῦ Πλανετιστηρίου ἡθικὴ παρακίνησις, συντελοῦντος ἐν μέρει καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντος χρηματικοῦ κεφαλαίου πρὸς ἐμψύχωσιν αὐτῶν. Οὕτω πως δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπιτυχῶς ὁ σκοπός, καὶ τὰ κληροδοτήματα τῶν ἀποθηκνόντων συγγραφέων δὲν θέλουσιν ἐπὶ τέλος ἀποβῆ τοῦ χρόνου καὶ τῆς λήθης παρανάλωμα. Χεῖρε!

Μάρτιος 8 Οκτωβρίου 1858.

Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΑΣ.

Ἔτοι δὲ περὶ τῶν ἀπάντων τοῦ Χ. Ζαλακώστα ἀγγελία τῆς χήρας αὐτοῦ.

'Αφοῦ μετὰ τοσαῦτα παθήματα, μετρικὰ σκληρὰ μοι ἐπεφύλαξτε νὰ κλαύσω νεκρὸν καὶ τὸν πολύτιμον σύζυγόν μου, τὸν ἀγαθὸν καὶ περιλημένον μου Ζελακώσταν, δὲν ἡδυνάμην νὰ ἔχω τοῦ λοιποῦ εὐχήν τινα ἢ πόθον ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰς νόκτα δυστυχίας ταφεῖσα, παρηγορίαν ἔχω τὴν μνήμην του, προσκυνητήριόν μου τὸν λίθον, ὃν δὲ κατέκλινε τὴν ἱερὰν κεφαλήν.

'Αλλ' εἰς τὴν μνήμην του ἀγίαν ὡς μύρον ἔδρευσε τὸ δάκρυν τοῦ κοινοῦ, καὶ αἱ προτροπαὶ σεβαστῶν μοι λογίων μοι ἐπιβάλλουσι νὰ ἀνακύψω τὴν ἔρημον κεφαλήν καὶ παρὰ τὸ μνῆμα πολυθρυντού συζύγου νὰ ἀγγείλω τὴν δημοσίευσιν ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ αὐτοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου μὲ παραμυθεῖ τούλαχιστον ἡ ἴδεα, διτὶ πρὸς ὥραν καν ἀναγκαῖται εἰς τὴν ζωὴν, καὶ συντηρεῖ ἀκόμη τὰ ἔρημα δρφανά του.

Διὰ τῆς συλλογῆς ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ αὐτοῦ θέλουν δημοσιευθῆ ὡς νεκρικὴ ἀνθοδέσμη του· ἀ· τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς, 6'. αἱ Σκιαλ τοῦ Φαλήρου, γ· τὸ βραχεύθεν Μεσολάγγιον του, δ'. τὸ Στόμιον τῆς Πρεσβεῖας, ἐπιδιορθωθὲν, ἐ. οἱ βραχεύθεντες Ἀρρα-

τολοὶ καὶ Κλέπται, τ'. αἱ Ἄραι, ζ'. τὸ Σπαθί καὶ ἡ Κοράνα, καὶ ὁ Εὔεργέτης Σίνας.

Εἰς ταῦτα δὲ θέλουσι προστεθῆ τὸ Συραπάντημα, ἡ Ἐπιθάρατος ὄψη του, ὁ Θεὸς καὶ ὁ Ἔρως, ἡ Ἀρθοπωλίς, τὰ Δάκρυα, τὸ Φιλημά του, καὶ πᾶν δὲ τὸ φραΐον, δι' οὗ ἡ θλιβερὰ Μούσα του ἐποίειλλε τὴν Παρδώραν.

'Ιδίως δικαῖος δίδεται ἡ πικρὰ εὐκαιρία τοῦ νὰ γνωρίσῃ τὸ Κοινόν καὶ ἔργα δλως νέα τῆς Μούσας του· ἡτοι, ἡδήν τινα εἰς τὴν 25 Μαρτίου, Ἐλεγεῖν καὶ σκέψεις αὐτοῦ, μετάφρασιν τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογγίου, τὴν Μάχην τοῦ Σοζολάκου, ἐπιειδίμιον τοῦ ἀγῶνος, τὴν Τελευταίαν νόκτα τῆς Ἐξόδου, δεθεῖσαν εἰς τὸν ποιητικὸν ἀγῶνα, καὶ τελευταίον τὸν θάνατον τοῦ Μάρκου Βότσαρη γεγραμμένον μετὰ τοσαῦτης ἐμπνέυσεως καὶ φιλοπετρίας, ὃτε, κατὰ τὴν ἔκρρασιν τῶν εἰδότων, εἶναι τὸ εὔσομφτερον ἀνθος τὸ ἀγιάζον τὴν μνήμην του.

Τὴν Συλλογὴν λοιπὸν ταύτην προσφέρω ἀπὸ μέρους τῶν δρφανῶν Ἐκείνου εἰς τὴν πατρίδα, διότι ὑπὲρ αὐτῆς ἐμόγθει ἐν τῇ ζωῇ, ὑπὲρ αὐτῆς ἐσκέπτετο καὶ θυγατρῶν ἡ σύζυγός μου.

Εἰδαμον αὐτός! μὲ ἐνα γεννυθεὶς πόθον, τὸν ἔρωτα τῆς Πατρίδας, παιδίον, τῷ προσέχερε τὸν βραχίονά του, ἀκμαῖος, τῆς ψυχῆς του τὰ πάθη, καὶ μεττέξην πολέμου καὶ σκέψεως διελθὼν εἰς τάφον δωρὸν συνετρίβη. Μὲ μένει σήμερον κληρονομία πολύτιμος ἡ πενία του, καὶ τοῦ Κοινοῦ τὸ δάκρυ τὸ εἰς τὴν μνήμην του ἐκχυθέν. Μὲ διπλωμα τοιαύτης εὐγενείας εἰς χεῖρας, σφίγγω τὰ δρφανὰ τοῦ θίνικοῦ Βάρδου καὶ ἐν ὄνόματί του ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν τῆς Πατρίδος.

Τιμὴ τοῦ βιβλίου δραχ. 5. ἡ ἐκδοσία φιλόκαλος καὶ πλουσία.

MINIMA.

Εἰς τὰ νῦτα τῆς θαλάσσης ἰσταμένη δὲρ σαλένω,
πλὴν μετὰ τῶν ὀπλοφόρων περιτρέχω τὰ βρυγά.
Καὶ ἀρ μ' ἀποκεφαλίσης, εἰς τὸν Ὁλυμπον ἵππείω,
ὅπου νέος οἰροχόος θεῖος νέκταρ μὲ κερῆ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ἐγ τῷ 204 φυλαδίῳ.

Σλ. 274, στήλ. ἀ., στ. 23, Σιδῆρον γρ. Σιδέρον, (καὶ οὗτος δὲ τοῦ ε παντοῦ), στήλ. 5', στ. 24, προστύθημεν γρ. προτύθημεν. Σλ. 276, στήλ. ἀ., στ. 6, τῆς 13 γρ. τῆς ΙΣΤ, στ. 27, προσθέτεται γρ. προθέτεται, στήλ. 6'. στ. 12, οὖπερ γρ. οὔπερ, στ. 49, προσθέτεται γρ. προθέτεται. Σλ. 277, στήλ. ἀ., στ. 27, ἵνα γρ. ίσα, — δύναται γρ. δύνηται. στ. 32, τούτῳ γρ. τούτο. Σλ. 278, στήλ. ἀ., στ. 19, Τρόφιμος γρ. τρόφιμοι, στ. 20, ζωᾶς γρ. ζωῶς. στ. 26, 'Ρ. Μεροχουσίου γρ. 'Ριττεροχουσίου. Σλ. 279, στήλ. ἀ., στ. 7, Τόπος γρ. Τόπος. στ. 40, αἰθέριαις γρ. αἰθέριαις, στ. 24, παρελήφθη γρ. παρελεῖψη. Σλ. 280, στήλ. ἀ., στ. 4, ἀπειρεγήσιν γρ. ἀπειρεσίσιν. στ. 3, φθονερεῖο γρ. φθονεροῖο, στ. 15. 1744 γρ. 1744. στ. 36, Τραγίροντος γρ. Τριγέροντος, στήλ. 6'. στ. 46, γινομένας γρ. γενομένας. Σλ. 281, στήλ. ἀ., στ. 14, θλεγε γρ. θλεγα.